

De wind blaast tweekamp Friesland-Holland omver

Ruim 200 kilometer heen, ruim 200 kilometer terug. Voor niks. Want uiteindelijk toonde de sterke wind zich afgelopen zaterdag een heuse spelbreker bij de polsstokspringtweekamp tussen Friesland en Holland. Door de rukwinden en windvlogen zag de wedstrijdleiding zich genoodzaakt de jaarlijkse tweekamp af te gelasten.

„Het was heel moeilijk met die wind. Later ging het nog regenen. Daarna zijn we weer begonnen, maar de stok waaide gewoon uit de mik”, duidt Joriene Baas de lastige omstandigheden. Zelf kwam de Oudewaterse tot één sprong en no-

teerde met 14.79 meter de grootste afstand op dat moment. „Ja, een prima sprong. Ik had de stok op safe gezet tegen de wind.”

De 23-jarige concentreerde zich op het juiste moment om de aanloop in te zetten. Maar verder dan deze ene sprong kwamen zij en de andere deelnemers niet, omdat de wedstrijdleiding zich gewonnen gaf door de weersomstandigheden. „Ik vind het gewoon heel erg jammer, want ik had er gewoon erg veel zin

in. Iedereen trouwens.”

Dus togen de Hollandse atleten achteraf gezien voor niks richting Winsum en konden zij na een heenreis van twee uur weer ruim twee uur achter het stuur kruipen om naar huis te rijden. En zo blijft ‘Holland’ de laatste winnaar van de onderlinge krachtmeting, want de wedstrijd verdient pas het predicaat officieel als alle deelnemers minimaal drie (van de vier) sprongen hebben afgewerkt.

Vorig jaar toonde Holland zich in Zegveld de beste en dit jaar komt de tweekamp niet voor de tweede keer op de wedstrijdkalender. „We hebben de beker weer mee teruggenomen”, meldt Baas monter die volgens haar eigen berekening al met haar vijftiende wedstrijdseizoen bezig is. Zij raakte ooit in de ban van de zomersport toen haar broer Arno voor zijn verjaarspartijtje ging polsstokverspringen.

Ambities

Haar andere broer, Rian, maakte zaterdag onderdeel uit van het Hollandse team, maar ook hij spurte maar een keer naar de stok. Met weinig succes, want de kopman be-

landde uiteindelijk niet op het zand, maar in het water. De vergeefse reis naar het noorden betekent geenszins dat Baas haar ambities voor de rest van het seizoen verliest. Integendeel. „Het Nederlands kampioenschap staat ook op mijn doelenlijstje. Ik zit in de organisatie van het NK en regel de promotie, catering en het feestje achteraf.” Maar daar blijft het niet bij. „Ik ben altijd van het verbeteren van mezelf, zowel in het klassement als mijn persoonlijke records (16.27 meter, red.). Ik hoop ooit nog een keer de zeventien meter te halen.”

– Ad van den Herik